

200706864/1.

Datum uitspraak: 11 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/33885 en 07/33883 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 20 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 september 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 oktober 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

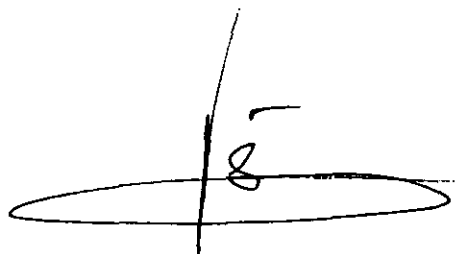
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 oktober 2007

361.

Verzonden: 11 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

KOPIE

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer, voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/33885 (voorlopige voorziening)

Awb 07/33883 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Somalische nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. E.J.P. Cats, advocaat te Emmen,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. C. Gullen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 24 augustus 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 30 augustus 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 30 augustus 2007 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/33883. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 30 augustus 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 14 september 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek

een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 26 februari 2004, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 1 maart 2005 is deze aanvraag niet ingewilligd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats te 's Hertogenbosch, heeft bij uitspraak van 25 januari 2006, Awb 05/13095, het hiertegen gerichte beroep van 24 maart 2005 ongegrond verklaard. Deze uitspraak is bevestigd in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRS) van 12 april 2006. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van verzoeker onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft verzoeker op 21 maart 2006 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 27 maart 2006 is afgewezen. Bij uitspraak van 14 april 2006, Awb 06/15409 en 06/15406, heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen en het beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is bevestigd in de uitspraak van de ABRS van 18 mei 2006. Daarmee is de beslissing op deze aanvraag van verzoeker onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft verzoeker op 24 augustus 2007 wederom een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 30 augustus 2007 is afgewezen. Laatstgemelde beschikking ligt thans ter beoordeling voor.

2.3. Verzoeker heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 24 augustus 2007 ten grondslag gelegd dat hij last heeft van zijn buik en ziek is. Ter ondersteuning van de onderhavige aanvraag heeft verzoeker een verwijsbrief van zijn huisarts, van 14 augustus 2007, naar een internist overgelegd.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft hiertoe verwezen naar de eerdere beschikkingen en de bekrachtiging daarvan door deze rechtbank alsmede door de ABRS. Verweerder stelt zich op het standpunt dat hetgeen thans door verzoeker aan zijn herhaalde aanvraag ten grondslag is gelegd niet afdoet aan de eerdere conclusies terzake verzoekers vluchtelingenschap. De gezondheidsproblemen van verzoeker betreffen geen rechtens relevant novum, in die zin dat deze omstandigheid niet kan leiden tot een heroverweging van de reeds in rechte vaststaande besluiten. Verweerder heeft evenwel terzake een medisch advies gevraagd in verband met de toepasselijkheid van artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000, Vw 2000. Op grond van het ingewonnen advies zal aan verzoeker opvang worden verleend. Uit de inhoud van de medische rapportage die in het kader van artikel 64 Vw 2000 is opgemaakt, blijkt niet dat er sprake is van een vergevorderd stadium van een levensbedreigende ziekte waardoor geen aspecten in het geding zijn waar het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) betrekking op heeft. De aan verzoeker verleende opvang, gedurende de periode tot 28 oktober 2007, staat los van de toelatingsaanvraag van verzoeker en heeft slechts betrekking op zijn uitzetting.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat, gelet op de opvang die tot 28 oktober 2007 aan verzoeker geboden wordt, verzoeker geen spoedeisend belang heeft bij de gevraagde voorziening.

Overigens heeft verweerder andermaal overwogen dat verzoeker opnieuw zijn identiteit, herkomst en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.5 Verzoeker stelt zich op het standpunt dat het onmogelijk is om zijn identiteit, herkomst en nationaliteit aan te tonen nu vanwege de zeer langdurige burgeroorlog geen goed werkende administratie aanwezig is. Het tegenwerpen van het gebrek aan nova op dit punt is daarom volgens verzoeker niet aan de orde. Verzoeker acht het in de rede te liggen dat een aanvullende taalanalyse wordt verricht. Verzoeker heeft voorts gewezen op het door verweerder gevoerde beleid van categoriale bescherming en meent dat gezien de algehele zeer slechte mensenrechtensituatie een reëel risico dreigt voor asielzoekers die terugkeren naar dit gebied om blootgesteld te worden aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Verzoeker meent dat zulks ook voor hem geldt. Verzoeker stelt voorts dat, gezien de ernst van zijn gezondheidsklachten, bij het wegvallen van de noodzakelijke medische behandeling, wel degelijk gesproken kan worden van een vergevorderd stadium van een ziekte die levensbedreigend is. Verzoeker stelt dat in elk geval wel aannemelijk moet worden geacht dat hij afkomstig is uit Somalië en de Somalische nationaliteit heeft, terwijl in Somalië geen adequate medische zorg voor hem aanwezig is. Verwijdering naar Somalië moet derhalve strijdig worden geacht met artikel 3 EVRM vanwege verzoekers gezondheidsproblemen. De beschikking is onzorgvuldig nu nader onderzoek door de medisch adviseur terzake achterwege is gebleven. Verzoeker blijft van mening dat hij op grond van artikel 29, lid 1, aanhef en onder d, danwel onder d, Vw 2000, in aanmerking dient te worden gebracht voor een verblijfsvergunning. Ter zitting heeft verzoeker zich gerefereerd aan het oordeel van de voorzieningenrechter voor wat betreft de aanspraken in het kader van het categoriale beschermingsbeleid.

Beoordeling van het verzoek

2.6 De voorzieningenrechter stelt vooreerst vast dat verweerder de uitzetting van verzoeker heeft opgeschort tot 28 oktober 2007. De voorzieningenrechter overweegt dat, gelet op de beperkte duur waarvoor verweerder de uitzetting heeft geschorst, een spoedeisend belang aanwezig wordt geacht.

2.7 Vooropgesteld moet worden dat met de eerdere uitspraken 25 januari 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's Hertogenbosch en de bekrachtiging daarvan door de Raad van State bij uitspraak van 12 april 2006, in rechte is komen vast te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat verzoeker bij uitzetting naar Somalië geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. Bij uitspraken van 4 april 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaatsen Zwolle, geen grond gezien voor het oordeel dat de in die procedures aangevoerde feiten en omstandigheden kunnen afdoen aan voornoemde vaststellingen, hetgeen bij uitspraak van 18 mei 2006 is bevestigd door de Raad van State. De aanvraag van verzoeker van 24 augustus 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000. Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.8 Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb, kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb, de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.9 Ter beoordeling aan de voorzieningenrechter staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de ABRS, slechts of verzoeker ter onderbouwing van de aanvraag van 24 augustus 2007 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de rechtens onaantastbare beschikking van 1 maart 2005. De voorzieningenrechter overweegt dat derhalve niet ter toetsing staat of verweerder al dan niet terecht geen aanvullende taalanalyse heeft verricht.

2.10 De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.11 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. In het eerdere besluit heeft verweerder verzoeker een vergunning op de b-grond van artikel 29 van de Vw 2000 onthouden omdat er geen geloof werd gehecht door verweerder aan het asielrelaas van verzoeker. Verweerder heeft hiertoe onder meer gewezen op het toerekenbaar ontbreken van documenten waarmee de identiteit nationaliteit en herkomst kunnen worden aangetoond, alsmede op de omstandigheid dat verzoeker onder vier personalia bekend is en op de uitslag van de taalanalyse. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's Hertogenbosch, heeft bij uitspraak van 25 januari 2006, verweerders standpunt bekrachtigd en voorts in het kader van artikel 83 Vw 2000, overwogen dat verzoekers beroep op de achterliggende omstandigheden die hebben geleid tot het instellen van het categoriaal beschermingsbeleid niet kan slagen omdat verzoeker zijn door hem gestelde herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoeker heeft op 21 maart 2006 een herhaalde aanvraag ingediend om toelating op grond van het categoriaal beschermingsbeleid. Deze aanvraag is afgewezen bij gebrek aan rechtens relevante nova, hetgeen in rechte is bevestigd. Verzoeker heeft in de onderhavige procedure wederom een beroep gedaan op het categoriaal beschermingsbeleid. Verzoeker dient derhalve, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen ten aanzien van de herhaalde aanvraag, nieuwe feiten of veranderde omstandigheden aan te voeren die de door hem gestelde herkomst aannemelijk maken en daarmee aan het ongeloofwaardigheidsoordeel kunnen afdoen. De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat verzoeker daar ook nu niet in geslaagd is.

Verzoeker heeft gezondheidsproblemen aan zijn onderhavige aanvraag ten grondslag gelegd. De voorzieningenrechter is van oordeel dat deze omstandigheden niet kunnen afdoen aan het ongeloofwaardigheidsoordeel en de conclusies die in rechte zijn komen vast te staan ten aanzien van verzoekers beroep op artikel 29, eerste lid aanhef en onder b en d, Vw 2000. Om die reden kan niet worden gezegd dat sprake is van een novum dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling van het geschil tussen partijen ten aanzien van verzoekers beroep op de b- en d-grond van voornoemd artikel rechtvaardigt.

2.12 Daarnaast is, om nog andere redenen, op voorhand uitgesloten dat de gezondheidssituatie van verzoeker thans zou kunnen leiden tot een vergunning op de b-grond van artikel 29 van de Vw 2000. Volgens uitspraken van het Europees Hof voor de rechten van de mens van 2 mei 1997 (gepubliceerd in *RV* 1997, 70) en van 6 februari 2001 (gepubliceerd in «JV» 2001/103) kan uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, leiden tot schending van artikel 3 van het EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan volgens die uitspraken sprake zijn, indien de desbetreffende vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium.

2.13 De voorzieningenrechter stelt op grond van de gedingstukken het volgende vast. In de periode vanaf een jaar na binnenkomst van verzoeker in Nederland heeft verzoeker last van zijn buik. Verzoeker heeft hiervoor medicatie gekregen. Vanwege een toename van zijn klachten is verzoeker medio augustus 2007 naar de huisarts gegaan die hem een verwijsbrief voor een internist heeft gegeven die verzoeker op 10 september 2007 nader zou onderzoeken. Omtrent de uitkomst van het onderzoek door de internist is geen uitsluitsel gegeven. Volgens het onderzoek, door verweerder gelast, van de GG en GD van 28 augustus 2007, bestaat er een verdenking van een chronische blindedarmondsteking of de ziekte van Crohn. In verband met voormelde onderzoeksbevindingen heeft verweerder toepassing gegeven aan artikel 64 Vw 2000.

2.14 In hetgeen in genoemde medische stukken is vermeld omtrent de gezondheidstoestand van verzoeker heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen grond hoeven vinden om aannemelijk gemaakt te achten dat verzoeker lijdt aan een ziekte die zich in een zodanig vergevorderd en direct levensbedreigend stadium bevindt dat zijn terugkeer naar Somalië in strijd zou zijn met artikel 3 van het EVRM.

Nu verweerders standpunt, dat onvoldoende grond bestaat voor de conclusie dat sprake is van een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium, gebaseerd is op de resultaten van het onderzoek in het kader van artikel 64, Vw 2000, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet worden gezegd dat verweerder de medische toestand van verzoeker onvoldoende heeft onderzocht. De omstandigheid dat het onderzoek niet onmiddellijk in het kader van artikel 3 EVRM heeft plaatsgevonden doet daar niet aan af.

2.15 De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het door verzoeker ter ondersteuning van de herhaalde asielaanvraag overgelegde stuk, de verwijsbrief van verzoekers huisarts van 14 augustus 2007, niet is aan te merken als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb nu ook daaruit niet blijkt dat er sprake is van een ziekte die zich in een zodanig vergevorderd en direct levensbedreigend stadium bevindt dat terugkeer strijd met artikel 3 EVRM zou opleveren.

2.16 Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, de aanvraag van verzoeker afgewezen.

2.17 Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb, ongegrond verklaard.

2.18 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

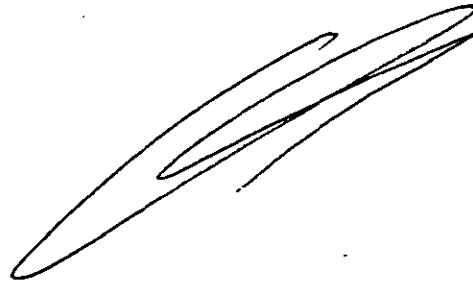
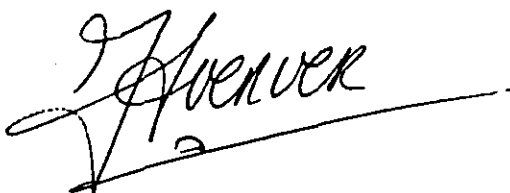
2.19 Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/33883, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/33885, af.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van J.A.B. Peterse-Verver als griffier op 20 september 2007.

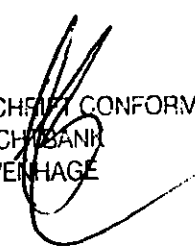
Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

20 SEP 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Mr. E.J.P. Cats

Hondsrug

Advocaten

Mw. Mr. A. Mulder

Nassaulaan 28
7811 GK Emmen

T 0591 65 81 44

F 0591 61 33 88

www.hondsrug-advocaten.nl

E-mail info@hondsrug-advocaten.nl

Datum

26 september 2007

Inzake

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-3651380

/Staat

IND-nummer: 0305.22.0174

hoger beroep

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 SEP 2007	
ZAACNR.	200706864/1/02
AAN:	✓
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

van Somalische nationaliteit, geboren op _____ wonende te _____
te dezer zake woonplaats kiezende te Emmen aan de Nassaulaan 28 ten
kantore van de advocaat en procureur mr. E.J.P. Cats, die verklaart tot het indienen van het onderhavige
beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 20 september 2007, AWB 07/33883, aan appellants gemachtigde verzonden op 20 september 2007, waarbij het beroep van appellant tegen het besluit van verweerder d.d. 30 augustus 2007 ongegrond is verklaard.

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen door de Rechtbank is overwogen en heeft hieromtrent de volgende grieven.

GRIEVEN

Grief 1.

Appellant is van mening, dat de Voorzieningenrechter geheel ten onrechte – zakelijk weergegeven – in de rechtsoverwegingen 2.14, 2.15 en 2.16 heeft overwogen, dat verweerder niet aannemelijk heeft behoeven te achten dat appellant lijdt aan een ziekte in een zodanig vergevorderd en direct levensbedreigend stadium dat terugkeer naar Somalië strijdig zou zijn met artikel 3 EVRM, daar verweerders standpunt is gebaseerd op de resultaten van het onderzoek in het kader van artikel 64 Vreemdelingenwet. De Voorzieningenrechter heeft daarom – naar het oordeel van appellant ten onrechte – geoordeeld dat verweerder niet de medische toestand van appellant onvoldoende heeft onderzocht en dat het feit, dat het onderzoek niet onmiddellijk in het kader van artikel 3 EVRM heeft plaatsgevonden daar niet aan afdoet, zodat de verwijfsbrief van appellants huisarts van 14 augustus 2007 niet kan worden aangemerkt als een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb, en dat verweerder daarom op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, lid 2 Awb de aanvraag van appellant heeft afgewezen.

Ter toelichting:

appellant heeft in beroep naar voren gebracht, dat hij ernstige buikklachten heeft, waarvoor medische behandeling noodzakelijk is en heeft een doorverwijzingsbrief van zijn huisarts dr. M. ten Napel te Emmen van 14 augustus 2007 overgelegd. Hieruit blijkt, dat appellant vanwege zijn klachten is doorverwezen naar de internist van het Scheperziekenhuis.

Ook heeft appellant in beroep aangevoerd, dat uit het consult van dr. J.R. Poelman van 28 augustus 2007 blijkt, dat er de verdenking bestaat van chronische blindedarmontsteking of ziekte van Crohn, zodat appellant niet in staat is om te reizen en dat medisch onderzoek en behandeling noodzakelijk zijn.

Appellant merkt op, dat dit consult van dr. Poelman tot stand is gekomen naar aanleiding van een – kort – medisch onderzoek, dat is uitgevoerd in het kader van artikel 64 Vreemdelingenwet. In hoeverre hier sprake is van een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium, is niet nader door dr. Poelman onderzocht. Echter, het gaat hier wel om ernstige medische klachten, waarvoor medisch onderzoek en behandeling noodzakelijk zijn. Dit had, zo meent appellant, voor verweerder als een concrete en duidelijke aanwijzing moeten worden gezien, dat waarschijnlijk, althans heel goed mogelijk, appellant inderdaad lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. Verweerder baseert zijn conclusie echter op het consult van dr. J.R. Poelman van 28 augustus 2007, welk consult – zo meent appellant – juist concrete aanwijzingen geeft voor het bestaan van een ziekte in een vergevorderd en levensbedreigend stadium.

Appellant meent, dat gezien het voorgaande, de zorgvuldigheid van verweerder eiste, dat verweerder nader medisch onderzoek zou laten verrichten door zijn medisch adviseur. Nu verweerder geen nader medisch onderzoek heeft doen verrichten, is verweerdens beslissing tot afwijzing van de aanvraag onvoldoende gemotiveerd en onzorgvuldig tot stand gekomen.

Voor de goede orde: appellant meent, dat in ieder geval twijfel aan zijn Somalische nationaliteit en herkomst uit Somalië hier niet aan de orde is. In beroep heeft appellant er al op gewezen, dat in Somalië geen adequate medische zorg voor hem aanwezig is. Uit jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te Straatsburg blijkt, dat uitzetting in verband met de medische toestand van de uit te zetten persoon, onder uitzonderlijke omstandigheden en wegens dwingende redenen van humanitaire aard, bij gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, kan leiden tot schending van artikel 3 EVRM. Van uitzonderlijke omstandigheden kan volgens deze jurisprudentie sprake zijn, indien de betreffende vreemdeling lijdt aan een ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. Appellant wijst er in dit verband nog op, dat hij in Nederland thans afhankelijk is van van overheidswege gesubsidieerde opvangvoorzieningen en medische voorzieningen. Appellant meent, dat thans inderdaad sprake is van uitzonderlijke omstandigheden, zoals hiervoor genoemd, zodat uitzetting van hem leidt tot een schending van artikel 3 EVRM, zodat aanspraak bestaat op verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, lid 1, aanhef en onder b Vreemdelingenwet.

Gezien het voorgaande meent appellant, dat de uitspraak van de Voorzieningenrechter niet goed gemotiveerd is en in strijd met het recht tot stand is gekomen, zodat deze uitspraak geen stand kan houden.

Hondsrug

Advocaten

Redenen, waarom appellant zich wendt tot Uw Afdeling, met het verzoek voormelde uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage te vernietigen en aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd toe te kennen dan wel de zaak terug te verwijzen naar de Rechtbank.

- gemachtigde -